603/00

Den 2. oktober 2000 blev i sag nr. 52.542:

xxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i tilknytning til en landbrugsforsikring har retshjælpsforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet anser to anmeldte tvister for at være én forsikringsbegivenhed og i konsekvens heraf alene har udbetalt retshjælpsforsikringens daværende maksimumdækning på 30.000 kr.

Selskabet fastholder sin afgørelse over for nævnet og har endvidere gjort gældende, at sag nr. 2 ikke har medført rimelige omkostninger.

Klagerens advokat har i skrivelse af 28/2 2000 til nævnet anført: "Vedrørende sagens faktum tillader jeg mig at henvise til vedlagte kopi af korrespondance mellem Tryg-Baltica Forsikring og undertegnede og dokumenter, hvortil korrespondancen henviser. Det gøres gældende, at der ikke som anført af Tryg-Baltica Forsikring er tale om en forsikringsbegivenhed, allerede fordi byretten og Østre Landsret har lagt til grund, at der er tale om to retssager. I øvrigt henvises til det i skrivelserne anførte."

Selskabet har i skrivelse af 11/4 2000 fremstillet sagen således: "I advokatens anmeldelsesbrev af 13. januar 1999 (bilag 1) er vedlagt en stævning. Bilag 1 til stævningen er en dom afsagt i 1993 om færdselsretten fra N.-vej til T. Kanal i … Ifølge denne dom var vores forsikringstager sagsøgt, og hun blev i dommen tilpligtet at anerkende, at de 4

sagsøgere havde ret til at færdes til fods og med cykel på H.-vejen og broen over T. Kanal. I forbindelse med den sag har vi udbetalt retshjælpsforsikringens daværende maksimumsdækning på 30.000 kr. Efterfølgende har der været kontroverser mellem parterne. Det er bl.a. blevet gjort gældende, at sagsøgte (vores forsikringstager), hver gang sagsøgerne har repareret broen, har gjort den ubrugelig ved at fjerne den helt eller delvis. Det resulterede i, at sagsøgerne ved stævning af 12. juni 1995 har lagt sag an mod vores forsikringstager samt en anden. Sagsøgerne har dels påstået, at sagsøgte 1 (vores forsikringstager) skulle betale et mindre beløb i erstatning for nedrivning af broen, og dels at de sagsøgte skulle anerkende, at sagsøgerne har ret til at benytte og vedligeholde H.-vejen og broen over T. Kanal. Sagsøgte påstår frifindelse under henvisning til, at der ikke er hjemmel til at give sagsøgerne ret til etablering eller vedligeholdelse af sti eller bro på sagsøgtes ejendom. I advokat H.A.'s brev til forsikringstageren af 8. december 1999 (bilag 5) vedlægges en regning hvoraf fremgår, at advokaten har arbejdet med sagen siden 6. september 1994, dvs. et år efter dom er afsagt i den første sag og ca. 10 måneder inden stævning udtages på ny. Uagtet stævning er udtaget d. 12. juni 1995, anmeldte advokaten først den 'nye' sag til os ved brev af 13. januar 1999. Med brevet fulgte den pr. 22. december 1998 afsagte dom, der gik forsikringstageren imod, og en ankestævning. I vores svar af 18. januar 1999 (bilag 2) anfører vi ikke kun, at der er tale om én forsikringsbegivenhed. Vi tager samtidig forbehold om, hvorvidt sagen medfører rimelige omkostninger, jf. betingelsernes § 5, stk. 1. Under korrespondancen anfører advokaten bl.a., at den anden sag var unødvendig, da dommen i den første sag kunne være anvendt som fundament i fogedretten. Han får dog hverken medhold i by- eller landsret. Vi kan i øvrigt henvise til vedlagte korrespondance. I dom af 26. november 1999 stadfæstede landsretten underretsdommen, med henvisning til de i underretsdommen anførte grunde, og pålagde forsikringstageren at betale yderligere omkostninger med 10.000 kr."

Nævnet har tidligere – i ankenævnssag 39.257 – i relation til en af sagsøgerne behandlet et spørgsmål om retshjælpsdækning. Sagsøgeren havde retshjælpsforsikring i Alm. Brand af 1792, og da dette forsikringsselskab afviste at yde retshjælpsdækning til retssagen i 1995, indbragte sagsøgeren sagen for nævnet. Alm. Brand havde bl.a. anført, at de i 1995 rejste spørgsmål kunne være inddraget under den første sag. Nævnet udtalte: "Efter en gennemgang af sagens dokumenter finder nævnet ikke fornødent grund-

lag for at bebrejde sagsøgernes – herunder klagerens – advokat, at spørgsmålet om sagsøgernes ret til at vedligeholde broen ikke blev inddraget under den første retssag om færdselsretten til broen. Nævnet finder herefter, at også den nye retssag er omfattet af retshjælpsdækningen, dog således, at den første og den nye retssag må anses at vedrøre den samme forsikringsbegivenhed. Herefter bestemmes: Selskabet, Alm. Brand af 1792, skal anerkende, at også den i 1995 anlagte retssag er omfattet af retshjælpsdækningen."

Over for nævnet har selskabet i skrivelsen af 11/4 2000 – med henvisning til kendelse nr. 39.257 – anført: "Efter vores opfattelse er forsikringsbegivenheden, in casu færdselsretten over H.-vejen og broen over T. Kanal, den samme. Parterne er også de samme (bortset fra, at der i sag nr. et kun var en sagsøgt, fordi den anden indgik et forlig, der afhang af sagens udfald mod vores forsikringstager). Da vi allerede i 1993 udbetalte retshjælpsforsikringens daværende maksimum på 30.000 kr., kan der ikke komme yderligere til udbetaling over retshjælpsforsikringen. … Vi er bekendt med, at der ved bedømmelsen kan være forskel på, om man er sagsøger og har rådighed over påstandene, eller om man er sagsøgt og dermed reelt uden mulighed for at modsætte sig sagsanlæg. Vi finder imidlertid, at denne sag også i relation til sagsøgte må betragtes som én forsikringsbegivenhed. Der er tale om samme vejret, og vores forsikringstager har efter sag nr. 1 ifølge egen erkendelse fjernet bro og jerndragere, da sagsøgerne retablerede broen, og har dermed lagt hindringer i vejen for udnyttelse af vejretten. Det er i øvrigt vores opfattelse, at sag nr. 2 ikke har medført rimelige omkostninger, jf. betingelsernes § 5, stk. 1. Dette gælder både for så vidt angår byrets- som landsretssagen. Sagsøgernes ret til færdsel i henhold til dommen i sag nr. et ville være indholdsløs, hvis sagsøgerne ikke samtidig fik mulighed for at reparere og reetablere broen. Det er derfor vores opfattelse, at vi – ud fra stævning med bilag og svarskrift i sag nr. to – ville have haft mulighed for at afvise forhåndstilsagn til byretssagen, jf. betingelsernes § 2, stk. 2. Vi kan herudover henvise til betingelsernes § 5, stk. 1, hvoraf fremgår, at forsikringen kun dækker rimelige omkostninger. Efter vores opfattelse vil omkostninger ved ankesagen desuden ikke være rimelige, jf. betingelsernes § 5, stk. 1. Vi kan i forbindelse hermed henvise til, at byretssagen blev tabt med temmelig klare præmisser, og at der under sagen blev afsagt kendelse af Østre Landsret om, at sag nr. 1 ikke havde materiel retskraft for spørgsmålet om sagsøgernes ret til vedligeholdelse af sti og bro. I tilfælde

af, at Ankenævnet finder, at der er tale om to forsikringsbegivenheder, må vi således afvise dækning af omkostningerne under henvisning til betingelsernes § 5, stk. 1. **Konklusion:** Efter vores opfattelse bunder hele sagen i spørgsmålet om færdselsretten på H.-vejen og broen over T. Kanal. Da vi allerede i 1993 har udbetalt retshjælpsforsikringens daværende maksimum på 30.000 kr., kan der derfor ikke komme yderligere til udbetaling. Efter vores opfattelse kan vi desuden afvise dækning af omkostninger til byrets- og landsretssagen, jf. betingelsernes § 5, stk. 1 om rimelige omkostninger. Vi må derfor fastholde, at vi ikke kan betale yderligere over retshjælpsforsikringen."

Af 1989-retshjælpsforsikringsbetingelserne fremgår: "**§ 5. Erstatningen …** 2. Selskabets ydelse indbefattet eventuelle udlæg kan for én forsikringsbegivenhed ikke overstige kr. 30.000,- (incl. moms) ud over sikredes selvrisiko, …"

Af 1993-retshjælpsforsikringsbetingelserne fremgår: "**§ 2. Hvilke tvister er dækket af retshjælpsforsikringen?** … 3. Selskabet skal – på det foreliggende grundlag – afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand. … **§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Af sagens akter fremgår bl.a., at klageren efter den første dom i sagen af 9/9 1993 fjernede en af sagsøgerne etableret bro. Af den senere byretsdom af 22/12 1998 – stadfæstet ved Østre Landsrets dom af 26/11 1999 – fremgår, at klageren var ubeføjet til at fjerne broen, samt at klageren derved pådrog sig et erstatningsansvar over for sagsøgerne.

Nævnet har gennemgået sagen og finder fortsat – uanset at klageren var sagsøgte – at den første og den senere retssag må anses at vedrøre den samme forsikringsbegivenhed. Da selskabet allerede i 1993 har udbetalt retshjælpsforsikringens daværende mak-

simumerstatning på 30.000 kr., kan nævnet ikke pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning i sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand